

[Undervisningsministeren]

myndigheders afgørelser i første instans indbringes for amtsrådet, og først derefter vil der kunne klages til ministeriet over amtsrådets afgørelser.

Der er indgået en række klager over fagfordelingsproceduren og andre forhold på Strandgårdsskolen til Københavns amtsråd, og ministeriet må foreløbig afvente resultaterne af amtsrådets behandling af klagesagerne.

Men jeg er enig med spørgeren i, at det er en overordentlig ulykkelig situation, der er opstået på denne skole, ikke mindst for skolens elever. Jeg kan da også oplyse, at direktoratet for folkeskolen helt uformelt og – vil jeg gerne understrege – utraditionelt har gjort et forsøg på at tilvejebringe en forligsmæssig løsning, idet man på et møde i direktoratet den 14. september i år rettede en indtrængende appel til de implicerede parter om af hensyn til børnene på Strandgårdsskolen at søge at nå frem til en samarbejdsløsning. Dette uformelle forsøg, der skete og måtte ske helt uden om de almindelige styrelsesregler, kronedes desværre ikke med held, og herefter har ministeriet intet andet at gøre end at afvente, at sagen bliver færdigbehandlet i amtsrådet, som er første klageinstans.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Anser ministeren det for rimeligt, at lærere og forældre skal finde sig i, at kommunalbestyrelsen og amtsrådet trækker sagerne, altså at først kommunalbestyrelsen trækker den 3 uger, bagefter amtet trækker den i en måneds tid, hvorefter man indblandet advokater, som så også skal have lang tid til at behandle sagen? Ville det ikke være rimeligt, at man i sådanne sager havde nogle tidsfrister, sådan at man i hvert fald skulle have det afviklet hurtigt af hensyn til lærere, forældre og børn?

Hvad angår forligsbestræbelserne, vil jeg gerne sige, at jeg altid synes, det er rart, hvis man kan lave forlig om tingene, men jeg mener ikke, man kan lave forlig i denne sag. I det øjeblik skolestyrelsesloven er overtrådt, mener jeg ikke, forlig er muligt, idet denne lov gælder; den har vi – nogle af os – været med til at vedtage. Når der findes en lov på området, kan jeg ikke se, hvordan man kan lave et forlig. Jeg håber ikke, man kan lave kompromis om skolestyrelsesloven.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Nu var fru Marianne Bentsen-Pedersen ikke til stede under et tidligere spørgsmål, der blev stillet til indenrigsministeren, også om en klagesag, og hvor indenrigsministeren svarede, hvilket jeg her vil følge op ved at overtage hans svar og sige, at det ikke er rimeligt at gå ind i vurderinger af en konkret sag, der som i dette tilfælde på et eller andet tidspunkt kan ende i undervisningsministeriet på mit skrivebord, fordi jeg er næste klageinstans i sagen.

Derfor kan jeg kun sige, at jeg generelt, hvad klagebehandling angår, mener, at det må foregå i et rimelig hurtigt tempo. Det er svært at sige, hvad der er rimeligt, fordi visse typer klagesager tager længere tid end andre, men generelt har klagerne krav på, at deres sager bliver behandlet rimelig hurtigt.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil gerne lige afslutningsvis spørge undervisningsministeren, om hun har presset på for at få sagen igennem hurtigt, da den begyndte at trække ud, eller om hun agter at gøre noget sådant.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

En sådan procedure som den, fru Marianne Bentsen-Pedersen foreslår her, tilkommer det ikke mig at gå ind i, det er amtsrådets sag, men derimod har vi altså, som jeg sagde, uformelt og i høj grad utraditionelt forsøgt at rådgive og lægge op til en løsning på et tidligere tidspunkt. Det lykkedes ikke, og dermed er vore muligheder udtømt; det kan ikke være rimeligt, at ministeriet blander sig i første instans' klagebehandling.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Tredje næstformand (Arentoft):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Ole Bernt Henriksen: spm. nr. 93

Margrete Auken: spm. nr. 110

Kurt Hansen: spm. nr. 114, 115, 158 og 159